

„Ени из Зелених забата“ Луси Мод Монтгомери
Књига о машти

Марила и Метју су хтели да усвоје дечака, али су грешком добили риђокошу девојчицу Ени.

Ени је својом бескрајном причом омађијала Марилу и Метјуа, због чега нису имали срца да је врате. Једино што је Ени одржавало у сиротишту и у другим породицама је њена бујана машта. Чезнула је за домом, присном другарицом, раскошном собом... Марила се поставила као учитељица, а не као мајка. Међутим, што је боље упознавала Ени, то јој је више прирастала срцу. Ени је своје небитне физичке недостатке схватала сувише озбиљно и, покушавајући да их поправи, упадала у невоље. Она је била тврдоглава и помало сујетна. Све време читања нисам схватао што није опростила школском другу због једне једине шале. Увек се надметала са њим у учењу и могла је по цео дан да учи само да би била боља од њега. Кад је дошла у Зелене забате, стално је користила „велике“ речи али су јој оне биле забрањене. Једва је чекала да одрасте да може да их користи, али када је порасла прошла ју је жеља да корист „велике“ речи и није више била толико причљива.

Књига нам поручује да је машта јединствена и да треба да је негујемо и чувамо. Препоручио бих књигу свој несигурној деци. Свиђа ми се начин на који писац приповеда јер у нама буди најдубље емоције и тера на размишљање о себи. Књига је фантастична!